

Wymagania edukacyjne z wiedzy o kulturze w zakresie podstawowym dla szkoły ponadgimnazjalnej 1 LO po gimnazjum

Temat (rozumiany jako lekcja)	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Dział 1. Kultura jako środowisko człowieka					
1. Co to jest kultura? Różne sposoby rozumienia kultury	Uczeń: – definiuje pojęcia <i>kultura</i> (w znaczeniu wąskim i szerokim), <i>sztuka</i> , <i>cywilizacja</i> , – wyjaśnia pojęcie <i>tekst kultury</i> , – podaje różnice między pojęciami <i>kulturalny</i> a <i>kulturowy</i> .	Uczeń: – podaje przykłady kultury w znaczeniu wąskim i szerokim, – odróżnia sposób komunikacji werbalnej od niewerbalnej i podaje ich przykłady, – objaśnia pojęcie <i>tekst kultury</i> i podaje funkcje tekstu kultury.	Uczeń: – porównuje znaczenia terminów <i>instytucja sztuki</i> i <i>instytucja kultury</i> na konkretnych przykładach, – wskazuje różnice między kulturą a cywilizacją.	Uczeń: – wyjaśnia i analizuje sztukę jako kulturę artystyczną oraz określa jej skład, – rozumie, czym są finansowanie kultury i dostęp do kultury.	Uczeń: – udowadnia, że kultura jest procesem i dobiera właściwe przykłady, – syntezuje definicje kultury, – korzysta z zasobów internetu, – zna działalność wybranej instytucji sztuki.
2. Kultura narodowa wobec kultury „globalnej wioski”	Uczeń: – definiuje polską kulturę narodową, – wyjaśnia pojęcie <i>kultura narodowa</i> , – definiuje termin <i>globalna wioska</i> , – zna słowo <i>tradycja</i> i potrafi wymienić jej przykłady, – zna i wymienia malarskie, literackie i filmowe przykłady	Uczeń: – wymienia przykłady praktyk kulturowych, – definiuje termin <i>kanon kultury narodowej</i> .	Uczeń: – wskazuje przyczyny zmiany kanonu, – wyjaśnia termin <i>etnocentryzm</i> , – zna ambasadorów polskiej kultury narodowej za granicą.	Uczeń: – wymienia różne tradycje i obyczaje narodowe, – interpretuje ważne z punktu widzenia dziedzictwa narodowego malarskie, literackie i filmowe przykłady kultury narodowej, – rozumie i omawia definicje kultury narodowej według Antoniny Kłoskowskiej, – zna i wymienia polskie symbole narodowe.	Uczeń: – rozumie potrzebę otwartości na inne kultury przy zachowaniu dbałości o kulturę własnego narodu, – wykazuje dbałości o tożsamość narodową poprzez kultywowanie obyczajów i zwyczajów, – wylicza przejawy patriotyzmu we

	realizacji kultury narodowej.				współczesnym świecie.
3. Czy kultura lokalna jest potrzebna?	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje terminy <i>kultura lokalna</i> oraz <i>wirtualna kultura lokalna</i>, – wyjaśnia termin <i>mała ojczyzna</i>, – rozpoznaje elementy kultury regionalnej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje termin <i>folklor turystyczny</i>, – wyjaśnia termin <i>społeczeństwo obywatelskie</i>, – rozumie termin <i>kultura uczestnictwa</i> i wymienia jej przejawy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna przykładowe regiony Polski, – wymienia przykłady kultury regionalnej, – wymienia przejawy folkloru turystycznego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia gazety lokalne i inne elementy kultury lokalnej, – dokonuje porównania różnych przejawów kultury lokalnej, np. twórczości dwóch zespołów lokalnych, – dba o ochronę lokalnych zabytków kultury, – ocenia rolę kultury lokalnej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje znane informacje w definiowaniu kultury lokalnej, – analizuje gazetę lokalną jako wizytówkę lokalnej społeczności, – rozumie termin <i>sublokalność</i>, – wycisza elementy turystycznej kultury lokalnej, – dostrzega wartości kultury lokalnej w budowaniu własnej tożsamości.
4. Popkultura jako sposób masowego komunikowania	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje termin <i>popkultura (kultura popularna, kultura masowa)</i> i wymienia jej cechy, – wyjaśnia termin <i>media</i> i omawia ich wpływ na życie człowieka, – wymienia przykładowych bohaterów i produkty 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia wartości kultury masowej, – opisuje rzeczywistość kultury masowej, – definiuje termin <i>kultura czasu wolnego</i> i opisuje jej przejawy, – wyjaśnia termin <i>komunikowanie się masowe</i>. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje różne produkty i bohaterów kultury masowej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia wady i zalety kultury masowej, – określa rolę odbiorców w kształtowaniu kiczu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia wpływ kultury masowej na życie własne i swoich rówieśników, – udowadnia, że kultura masowa tworzy przeobrażony obraz rzeczywistości.

	popkultury.				
5. Ciało wobec terroru społecznej normy	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie ludzkiego ciała w kulturze, – rozumie seksualny aspekt ciała.	Uczeń: – wskazuje zależności między kręgiem kulturowym a ciałem, – podaje przykłady tabu związanego z ludzkim ciałem.	Uczeń: – rozumie rolę ciała w kulturze, – omawia wpływ popkultury na postrzeganie ludzkiego ciała.	Uczeń: – wskazuje różnice płciowe w posługiwaniu się własnym ciałem, – umieszcza lalkę Barbie jako istotny element kultury, mający wpływ na ludzkie ciało i potrafi ten wpływ udowodnić.	Uczeń: – udowadnia zależność między kontrolą ciała a społeczną normą, – porównuje normy i obyczaje związane z ciałem w wieku XIX i XX.
6. „Czytanie” architektury	Uczeń: – podaje przykłady XX-wiecznych obiektów architektury, – wyjaśnia termin <i>architektura modernistyczna</i> i podaje jej przykłady, – wyjaśnia termin <i>architektura postmodernistyczna (ponowoczesna)</i> i podaje jej przykłady.	Uczeń: – definiuje pojęcie kiczu i podaje jego przykłady, – wyjaśnia pojęcie estetycznego terroryzmu i odnosi je do konkretnych przykładów.	Uczeń: – odczytuje symbolikę czasów, w jakich powstała budowla, na podstawie jej wyglądu, – charakteryzuje wybrane budowle XX wieku.	Uczeń: – analizuje wygląd XX-wiecznych przykładów architektury, – omawia wpływ zabudowy architektonicznej na ludzkie życie.	Uczeń: – interpretuje architektoniczne dzieła sztuki jako teksty kultury, – postrzega architekturę jako odzwierciedlenie zjawisk zachodzących w kulturze.
7. Zakupy jako forma uczestnictwa w kulturze	Uczeń: – definiuje pojęcie <i>hipermarket</i> , – omawia przestrzenny układ obiektów handlowych i ich wpływ na kulturę kupowania, – rozumie kupowanie jako formę	Uczeń: – analizuje hipermarket jako przestrzeń kultury, – wskazuje genezę galerii handlowych, – dostrzega narzędzia i techniki manipulacji w kulturze kupowania.	Uczeń: – definiuje pojęcie <i>konsumeryzm</i> , – podaje przykłady zespołów handlowych, domów towarowych i galerii handlowych jako tekstów kultury.	Uczeń: – analizuje budowle handlowe jako przestrzenie (teksty) nowoczesnej kultury, – charakteryzuje wybraną galerię handlową, – udowadnia, że galeria handlowa to centrum	Uczeń: – porównuje dawne i współczesne obiekty handlowe, wskazując istniejące między nimi podobieństwa i różnice, – wycisza wady i zalety dużych obiektów handlowych oraz

	uczestnictwa w kulturze.			rozrywki.	dokonuje ich oceny.
8. Co o człowieku, przestrzeni i czasie mówią rzeczy?	Uczeń: – postrzega rzeczy jako nośniki znaczeń, – wyjaśnia zależność między kupowaniem a budowaniem wizerunku, – zna przykłady nowoczesnego wzornictwa przemysłowego.	Uczeń: – rozumie termin <i>estetyka</i> jako sposób marketingowej komunikacji.	Uczeń: – wskazuje funkcje wzornictwa przemysłowego i wymienia przejawy jego retorycznego zastosowania, – wyjaśnia termin <i>mediatyzacja</i> i wskazuje jego przejawy w codziennym życiu.	Uczeń: – charakteryzuje różne przedmioty codziennego użytku i określa ich funkcje.	Uczeń: – dokonuje oceny wybranych przez siebie celebrytów ze względu na przedmioty (ubrania, samochody, domy itp.), jakimi się otaczają, – wskazuje rolę przedmiotów w systemie komunikacji.
9. Kontrkulturowe działania w XX wieku	Uczeń: – wyjaśnia terminy <i>sztuka akademicka</i> i <i>dzieło akademickie</i> , – definiuje zjawisko kontrkultury, – wymienia awangardowe ugrupowania działające w pierwszej połowie XX wieku (kubizm, ekspresjonizm, futurizm, dadaizm, surrealizm, konstruktywizm), – wyjaśnia znaczenie słowa <i>mecenas</i> , – wymienia ruchy kontrkulturowe	Uczeń: – wyjaśnia terminy <i>happening polityczny</i> oraz <i>provokacyjny wygłup</i> i podaje ich przykłady, – wymienia zasady akcji <i>flash mob</i> , – rozumie termin <i>bohema</i> i wskazuje jej przedstawicieli.	Uczeń: – charakteryzuje sztukę akademicką i kontrkulturową na konkretnych przykładach, – omawia skutki kontrkultury w XX wieku.	Uczeń: – dokonuje analizy porównawczej XIX-wiecznych dzieł malarskich, – udowadnia, że kultura współczesna ma charakter kontrkulturowy.	Uczeń: – wypowiada się swobodnie na temat kontrkultury, – przygotowuje akcję <i>flash mob</i> , – charakteryzuje twórczość znanych przedstawicieli artystycznej bohemy.

	działające w XX wieku (ruch hippisów, Provo, Międzynarodówka Sytuacjonistów, globalistów i alterglobalistów).				
10. Subkultury jako rodzaj komunikatu	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>subkultura</i> i wymienia jej rodzaje, – omawia cechy i przykłady subkultury.	Uczeń: – omawia różnice między kontrkulturą a subkulturą, – wie, że ubiór jest rodzajem komunikatu, – charakteryzuje hip-hop jako przykład subkultury, – definiuje terminy <i>breakdance</i> i <i>graffiti</i> , – zna formy graffiti.	Uczeń: – charakteryzuje tańce preferowane przez różne subkultury.	Uczeń: – definiuje termin <i>subkultura</i> na konkretnym przykładzie.	Uczeń: – udowadnia, że graffiti jest tekstem kultury, – porównuje i ocenia różne subkultury.
11. Życie w sieci	Uczeń: – definiuje termin <i>społeczność internetowa</i> , – rozróżnia wspólnotę pierwotną, nowoczesną oraz współczesną, – wyjaśnia termin <i>społeczeństwo sieci</i> w kontekście rodzajów wspólnot.	Uczeń: – definiuje pojęcie <i>więź społeczna</i> , – rozumie specyfikę komunikacji przez internet, – wymienia portale społecznościowe i tematyczne, – rozpoznaje grupy komunikacyjne i wymienia ich przykłady.	Uczeń: – charakteryzuje wybrany portal społecznościowy, – tworzy własnego bloga lub wypowiada się na forum.	Uczeń: – dostrzega różnice między komunikacją realną a wirtualną oraz wskazuje ich cechy, – ocenia wpływ internetu na nierówności społeczne.	Uczeń: – postrzega przestrzeń publiczną jako odzwierciedlenie stosunków społecznych, – wyjaśnia termin <i>hikikimori</i> , – dostrzega i omawia wpływ komunikacji wirtualnej na komunikację realną, – ocenia wpływ internetowej

					komunikacji na otwartość na innych oraz wszelkiego typu wykluczenia.
12. Globalizacja – jej wyznaczniki i skutki	Uczeń: – wyjaśnia pojęcia <i>kultura globalna</i> i <i>globalizacja</i> , – wymienia wyznaczniki globalizacji, – wymienia zalety i wady globalizacji, – definiuje pojęcie <i>unifikacji</i> i podaje jej przykłady.	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie przemysłu kulturowego, – charakteryzuje nowoczesną cywilizację jako element procesu globalizacji.	Uczeń: – tłumaczy, dlaczego migracja jest elementem globalizacji.	Uczeń: – charakteryzuje antyglobalistów i alterglobalistów, – rozwija skróty nazw UNESCO, WHO, ONZ.	Uczeń: – postrzega świat jako konglomerat różnic, – ocenia wpływ globalizacji na kulturę.
13. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących szeroko pojętej kultury	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.
Dział 2. Współczesna kultura artystyczna					
14. Różnorodność sztuki nowoczesnej	Uczeń: – definiuje pojęcia <i>kubizm</i> i <i>kolaż</i> , – wskazuje źródła i skutki narodzin sztuki nowoczesnej, – podaje przykłady malarzy realizujących sztukę nowoczesną (m.in. Pablo Picasso, Marcel Duchamp).	Uczeń: – wymienia różne funkcje sztuk, – omawia różne inspiracje artystów tworzących sztukę nowoczesną, – wymienia przykładowe dzieła malarzy XX wieku.	Uczeń: – właściwie charakteryzuje neoplastycyzm jako przykład realizacji malarstwa nowoczesnego, – wymienia przykładowe dzieła charakterystyczne dla neoplastycyzmu.	Uczeń: – dokonuje analizy przykładowych dzieł sztuki XX wieku, – określa sztukę nowoczesną jako chęć zmiany świata, – wymienia przyczyny różnicowania się sztuki współczesnej, – dokonuje oceny wybranego dzieła sztuki	Uczeń: – definiuje dzieło sztuki jako specyficzne narzędzie poznania rzeczywistości, – prezentuje swoje stanowisko dotyczące sztuki współczesnej, – wskazuje różnice i podobieństwa w ujmowaniu postaci

				współczesnej, – porównuje formy i tematykę dzieł XX wieku i wcześniejszych dzieł sztuki.	kobiet w malarstwie nowoczesnym i dziełach powstających wcześniej.
15. Czy sztuka nowych mediów jest potrzebna?	Uczeń: – omawia pojęcie happeningu politycznego i podaje jego przykłady, – wymienia najważniejszych twórców sztuki nowych mediów, – wyjaśnia pojęcie <i>pop art</i> i wymienia jego najważniejszych przedstawicieli.	Uczeń: – definiuje instalację przestrzenną i podaje jej przykłady, – wymienia i omawia różne formy i przykłady net artu, rzeźby wideo, instalacji wideo, multimedialnego spektaklu i animacji komputerowej, – charakteryzuje rzeźbę społeczną.	Uczeń: – wymienia formy i treści wypowiedzi artystycznych, – charakteryzuje twórczość najważniejszych przedstawicieli sztuki nowych mediów.	Uczeń: – ocenia wartość kulturową sztuki nowych mediów, – charakteryzuje wybrane przykłady sztuki nowych mediów.	Uczeń: – dokonuje recenzji sztuki współczesnej, – dokonuje oceny sztuki nowych mediów w kontekście sztuki tradycyjnej.
16. Teatr współczesny i jego twórcy	Uczeń: – omawia teatralną konwencję realizmu, – zna pojęcie Wielkiej Reformy Teatru, jej założenia i twórców, – wymienia najważniejszych polskich reżyserów teatru współczesnego i tytuły ich najważniejszych realizacji (J. Grzegorzewski, M. Prus, I. Cywińska, G.	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie <i>dramat realistyczny</i> , – wie, czym jest antyrealizm, – wymienia najważniejsze festiwale teatralne, – omawia polskie teatry narodowe, – umiejscawia pracę najważniejszych reżyserów w czasie.	Uczeń: – omawia działalność MChAT i wie, kto jest jego twórcą, – wymienia gwiazdy sztuki teatralnej, – charakteryzuje przykładowe dzieła polskich reżyserów teatralnych.	Uczeń: – dokonuje oceny Wielkiej Reformy Teatru, – charakteryzuje wybrany przez siebie teatr lub festiwal teatralny, – charakteryzuje teatr współczesny w Polsce.	Uczeń: – porównuje różne przedstawienia teatralne, – przedstawia recenzję wybranego przedstawienia teatralnego.

	Jarzyna, K. Warlikowki, A. Augustynowicz, P. Cieplak, M. Kleczewska, J. Klata, M. Zadra, K. Lupa).				
17. Teatr eksperymentu czy eksperyment dla teatru?	Uczeń: – rozumie pojęcie teatru eksperymentalnego (alternatywnego) i zna jego źródła, – wymienia twórców teatru alternatywnego (A. Artaud, J. Grotowski, W. Staniewski, T. Kantor, P. Tomaszczuk).	Uczeń: – omawia różne nurty w teatrze współczesnym, – wymienia istotne teatry alternatywne i opisuje ich działalność (Teatr 13 Rzędów, Teatr Laboratorium, Cricot 2), – charakteryzuje Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice, – wyjaśnia pojęcie <i>happening</i> .	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie teatru otwartego, – charakteryzuje przykładowe przedstawienia teatru alternatywnego.	Uczeń: – charakteryzuje działalność wybranego twórcy teatru alternatywnego, – organizuje happening.	Uczeń: – dostrzega teatralność w życiu codziennym, – porównuje działalność różnych teatrów alternatywnych.
18. „Wyginam śmiało ciało” – różne formy tańca	Uczeń: – wymienia przykłady realizacji baletu w Polsce, – omawia odmiany oraz wskazuje genezę baletu (balet klasyczny, balet romantyczny), – definiuje pojęcie <i>taniec współczesny</i> i wymienia jego	Uczeń: – wymienia najważniejsze polskie teatry tańca i ich założycieli (Polski Teatr Tańca – Balet Poznański oraz Śląski Teatr Tańca), – charakteryzuje działalność grupy o nazwie Balety	Uczeń: – charakteryzuje wybrane realizacje taneczne, – charakteryzuje twórczość wybranego mistrza baletu.	Uczeń: – porównuje taniec widowiskowy, ludowy i rozrywkowy, – ocenia różne przykłady tańca współczesnego.	Uczeń: – wymienia i charakteryzuje przykładowe tańce ludowe, w szczególności charakterystyczne dla swojego regionu, – dokonuje syntezy wiedzy na temat tańca rozrywkowego w

	<p>prekursorów, – wyjaśnia pojęcie <i>teatr tańca</i> i wymienia jego przedstawicieli, – wymienia polskie tańce narodowe.</p>	<p>Rosyjskie, – definiuje taniec widowiskowy, taniec ludowy i rozrywkowy.</p>			<p>odwołaniu do wybranego materiału wideo.</p>
<p>19. Czy słucha każdy tak samo?</p>	<p>Uczeń: – wskazuje najważniejsze nurty w muzyce XX wieku (impresjonizm, ekspresjonizm, folklorizm i jazz), – definiuje operę i podaje jej przykłady, – wyjaśnia pojęcie <i>libretto</i>.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje rodowód muzyki, – określa muzykę (rytm) jako pochodną obrzędu religijnego.</p>	<p>Uczeń: – wymienia wybrane instrumenty muzyczne i podaje ich podział, – charakteryzuje wybrane przez siebie dzieła muzyczne.</p>	<p>Uczeń: – klasyfikuje muzykę ze względu na formy przekazu, środki wykonawcze, liczbę wykonawców, przeznaczenie i epokę.</p>	<p>Uczeń: – określa własne preferencje muzyczne i dokonuje ich oceny, – swobodnie dyskutuje na temat roli muzyki w kulturze.</p>
<p>20. Rzeczywistość fotografią pisana</p>	<p>Uczeń: – postrzega fotografię jako dziedzinę sztuki, – omawia różne funkcje fotografii, – wymienia najważniejszych artystów-fotografów i przykłady ich dzieł.</p>	<p>Uczeń: – wymienia różne rodzaje aparatów fotograficznych, – omawia historię fotografii i wymienia jej twórców.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje przykładowe aparaty fotograficzne, – różnicuje opis i fotografię, charakteryzuje fotografię jako dokument epoki.</p>	<p>Uczeń: – dostrzega rolę fotografii w kulturze medialnej (reklamach, czasopiśmie, gazetach, propagandzie politycznej), – porównuje sposób ukazania rzeczywistości na przykładowych fotografiach ze sposobem ukazania rzeczywistości na obrazach.</p>	<p>Uczeń: – udowadnia, że fotografia jest tekstem kultury, – interpretuje fotografie jako rytuał nowoczesnej kultury, – organizuje w szkole wystawę fotograficzną.</p>
<p>21. Kino jako odzwierciedlenie ludzkich marzeń</p>	<p>Uczeń: – omawia rodzaje i gatunki filmowe, – wymienia przykłady</p>	<p>Uczeń: – rozumie pojęcie hybrydy gatunkowej, – omawia wpływ</p>	<p>Uczeń: – stosuje wiedzę dotyczącą gatunków filmowych przy</p>	<p>Uczeń: – wskazuje na związek między popularnością kina a kulturą konsumpcji,</p>	<p>Uczeń: – postrzega film jako dzieło zbiorowe, – formułuje wnioski</p>

	<p>ilustrujące poszczególne gatunki filmowe, – wskazuje gwiazdy światowego kina, – rozróżnia kino popularne i kino artystyczne, – zna hollywoodzkie kino gatunków.</p>	<p>postępu technicznego na tworzone współcześnie filmy (efekty specjalne), – zna filmowe konwencje wykorzystywane w poszczególnych gatunkach filmowych.</p>	<p>omawianiu konkretnych przykładów.</p>	<p>– porównuje różne gatunki filmowe, – różnicuje gwiazdę filmową i telewizyjnego idola, – określa rolę gwiazdy filmowej we współczesnym kinie.</p>	<p>dotyczące roli kina w kulturze, – porównuje różne adaptacje tych samych dzieł literackich.</p>
<p>22. Czy film jest dziesiątą muzą?</p>	<p>Uczeń: – omawia nurt w kinie europejskim zwany kinem autorskim i wymienia jego twórców i ich realizacje, – wlicza i charakteryzuje przedstawicieli i idee polskiej szkoły filmowej, – wyjaśnia pojęcie <i>postmodernizm</i>.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia pojęcie montażu filmowego, – omawia wyróżniki i przykłady realizacji autorskich filmów postmodernistycznych.</p>	<p>Uczeń: – wymienia najważniejsze plany filmowe, – przedstawia wybrane realizacje kina współczesnego.</p>	<p>Uczeń: – interpretuje realizacje twórców kina autorskiego, – analizuje dzieło filmowe, uwzględniając jego treść i formę.</p>	<p>Uczeń: – definiuje film jako artystyczną syntezę wielu tworzyw, – udowadnia, że film jest tekstem kultury.</p>
<p>23. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących współczesnej kultury artystycznej</p>	<p>jw.</p>	<p>jw.</p>	<p>jw.</p>	<p>jw.</p>	<p>jw.</p>
<p>Dział 3. Media w kulturze</p>					
<p>24. Współczesne spektakle masowe</p>	<p>Uczeń: – definiuje pojęcia</p>	<p>Uczeń: – wskazuje</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia termin <i>ludzkie</i></p>	<p>Uczeń: – udowadnia, że</p>

	<p><i>spektakl i widowisko,</i> – wymienia przykłady widowisk.</p>	<p>podobieństwa między spektaklem a widowiskiem, – wymienia bohaterów spektaklu mediów, – charakteryzuje masowe spektakle i ich publiczność oraz podaje ich przykłady.</p>	<p>widowisko na konkretnym przykładzie, – charakteryzuje wystawy masowe jako przykład nowoczesnych spektakli.</p>	<p><i>zoo</i> w odniesieniu do genezy spektaklu, – wie, czym jest rekonstrukcja historyczna, – dokonuje oceny przykładowych spektakli masowych.</p>	<p>historia jest spektaklem, – omawia edukacyjną i kulturową rolę spektaklu, – przygotowuje analizę porównawczą różnych spektakli medialnych, – dokonuje oceny bohaterów spektaklu mediów.</p>
<p>25. <i>Big Brother</i> jako przykład <i>reality show</i></p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje <i>reality show</i>, – opowiada o świecie stworzonym w programie <i>Big Brother</i>.</p>	<p>Uczeń: – wymienia funkcje i rodzaje <i>reality show</i>, – omawia przejawy programu <i>Big Brother</i> jako wydarzenia kulturowego w Polsce, – wymienia różne przykłady <i>reality show</i>.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje program <i>Big Brother</i> jako przykład <i>reality show</i>.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia genezę widowiska „na żywo” i podaje jego przykłady, – ocenia podglądactwo w kulturze.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego <i>reality show</i> jest tekstem kultury, – interpretuje słowa Z. Baumana, że dom Wielkiego Brata stanowi rodzaj „laboratorium społecznego”, – interpretuje rolę podglądactwa w kulturze.</p>
<p>26. Specyfika medium – telewizja</p>	<p>Uczeń: – omawia podstawową definicję telewizji, – wymienia niektóre formy przekazów „na żywo”, – dokonuje podziału na telewizję komercyjną i</p>	<p>Uczeń: – wie, czym jest misyjność telewizji i wskazuje wybrane jej przykłady, – wymienia różne gatunki programów telewizyjnych,</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia termin <i>telewizyjny realizm</i>, – objaśnia na przykładach misyjny charakter telewizji publicznej, – tworzy przykładową</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia różne funkcje telewizji, – klasyfikuje formy telewizyjnych przekazów „na żywo” i wskazuje różnice między nimi, – opisuje przykładowy</p>	<p>Uczeń: – opisuje telewizję jako metaforę, – porównuje funkcje telewizji, odnosząc się do konkretnych przykładów, – ocenia różne formy</p>

	publiczną, – wskazuje zalety i wady telewizji, – stwierdza istotną rolę widza w procesie tworzenia telewizji.	– wskazuje cechy ramówki telewizyjnej.	ramówkę telewizyjną.	program telewizyjny i dokonuje jego oceny.	telewizyjnych przekazów „na żywo”, – bada rolę widza w poszczególnych gatunkach telewizyjnych, – wskazuje wpływ programów lokalnych na lokalne społeczności, – bada wpływ telewizji na życie człowieka.
27. Gatunkowość telewizji	Uczeń: – wymienia gatunki programów telewizyjnych (<i>reality show</i> , teleturniej, magazyn, wiadomości), – definiuje pojęcie <i>serial telewizyjny</i> i podaje jego przykłady.	Uczeń: – charakteryzuje przykładowe gatunki programów telewizyjnych i wymienia ich przykłady, – wyjaśnia termin <i>sitcom</i> i podaje jego telewizyjne realizacje.	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie ramówki programowej, – rozumie termin <i>dziennikarstwo obywatelskie</i> i wskazuje jego przejawy.	Uczeń: – porównuje na konkretnych przykładach podstawowe gatunki telewizyjne, – dokonuje analizy i oceny wybranego serialu telewizyjnego, teleturnieju czy <i>reality show</i> , – wie, że seriale są elementem popkultury.	Uczeń: – umiejscawia seriale telewizyjne w strukturze popkultury i wyjaśnia tę zależność na konkretnych przykładach, – rozróżnia „starą” i „nową” telewizję, – ustala, z czego się śmieją Polacy.
28. Kultura audiowizualna i jej przejawy	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>internet</i> , – rozumie termin <i>internauta</i> i wymienia możliwości jego funkcjonowania w sieci internetowej, – rozpoznaje	Uczeń: – rozumie termin <i>cyberprzestrzeń</i> , – definiuje kulturę audiowizualną, – wyjaśnia pojęcie portalu i jego funkcje, – wymienia funkcje internetu,	Uczeń: – wykorzystuje internet do publikowania własnych treści, – opisuje przykładowego bloga, e-booka czy grę komputerową.	Uczeń: – definiuje pojęcia: <i>blog</i> , <i>gra komputerowa</i> , <i>Wikipedia</i> , <i>e-book</i> jako elementy kultury audiowizualnej.	Uczeń: – bada kulturę audiowizualną jako element całokształtu kultury, – porównuje i ocenia różne portale internetowe, – syntetyzuje wiedzę na

	zagrożenia wynikające z bycia podłączonym do sieci, – definiuje pojęcia: <i>blog, gra komputerowa, Wikipedia, e-book.</i>	– uczestniczy aktywnie w dyskusji na temat roli internetu w życiu młodego człowieka.			temat zagrożeń płynących z funkcjonowania w sieci w odniesieniu do <i>Sali samobójców</i> Jana Komasy.
29. Interaktywność współczesnego społeczeństwa	Uczeń: – wyjaśnia słowo <i>multimedia</i> i wymienia przykłady multimedialnych, – definiuje pojęcie encyklopedii multimedialnej, – wyjaśnia terminy <i>telefon komórkowy</i> i <i>SMS</i> .	Uczeń: – wskazuje genezę multimedialnych, – wymienia różne zastosowanie multimedialnych, – wyjaśnia termin <i>multitasking</i> , – omawia sposoby wykorzystania urządzeń interaktywnych, – wymienia różne funkcje własnego telefonu.	Uczeń: – charakteryzuje różne sposoby zastosowania multimedialnych, – korzysta z różnych interaktywnych urządzeń, – korzysta z encyklopedii multimedialnej.	Uczeń: – redaguje przykładowe hasła słownikowe na Wikipedii, – określa różne sposoby wykorzystania multimedialnych w środowisku młodzieżowym, – definiuje multimedia jako interaktywny system komunikacji elektronicznej.	Uczeń: – wskazuje różnice między tradycyjnymi formami encyklopedii a encyklopedią multimedialną, – porównuje różne sposoby komunikacji elektronicznej, – ustala i interpretuje wpływ multimedialnych na kulturę.
30. Czy wszystko jest na sprzedaż? Reklama jako forma komunikacji 3.7. Czy reklama jest lustrem kultury?	Uczeń: – wyjaśnia termin <i>reklama</i> i dokonuje podziału reklam, – charakteryzuje rolę reklamy, – podaje przykłady reklam.	Uczeń: – dzieli reklamę ze względu na odbiorców i medium, w jakim ta reklama się ukazuje, – omawia różne reklamy.	Uczeń: – wie, dlaczego reklama jest formą handlowej komunikacji, – wskazuje grupy docelowe różnego typu reklam, – wymienia stereotypy kulturowe istniejące w poznanych przez siebie reklamach.	Uczeń: – dokonuje analizy wybranych reklam emitowanych w różnych mediach, – postrzega kampanię reklamową jako proces komunikacyjny, – przygotowuje własną reklamę, – dokonuje uproszczonej	Uczeń: – rozumie reklamę jako tekst kultury i postrzega ją jako „lustro rzeczywistości”, – porównuje różne reklamy i ich funkcje, – ocenia rolę reklamy w życiu współczesnego człowieka, – udowadnia, że

				analizy podziału reklam ze względu na płeć.	reklama powiela utrwalone w kulturze stereotypy.
31. Praca klasowa z wiadomości i umiejętności dotyczących mediów w kulturze	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.